«AM VĂZUT MOARTEA CU OCHII...»

— Mărturiile cutremurătoare a unui voluntar, care a scăpat prin minune din prizonieratul gardiștilor —

«Mă numesc Tudor CIORAP. M-am născut în satul Nucărești (Telenești). Sînt căsătorit, am un băiat — Octavian. Serviciul militar l-am făcut în Afganistan, la Djalalabad, între anii 1983-1985. Sînt membru al comitetului de salvare din Tighina.

«LA ÎNCEPUT AM FOST SPÎNZURAT DE GÎT, DAR S-A RUPT CREANGA...»

Participînd la luptele din Tighina, pe data de 29 iunie am nimerit în încercuire și neavînd altă soluție, m-am dezbrăcat de uniforma militară, repede m-am îmbrăcat în haine civile și mi-am ascuns arma. Pe strada Komunisticeskaia am fost reținut de gardiști și am fost dus în clădirea fostei securități din Tighina. Acum acolo se află statul major al TSO, nici nu mai știu cum se discifrează. La prima interogare am spus că am fost în ospeție și m-am prezentat cu alt nume de familie și alt prenume. Gardiștii m-au fotografiat. Bănuiesc că ei au trimis fotografia la Chișinău la oamenii lor de aici, de unde au aflat toate datele despre mine.

La următorul interogatoriu mi-au spus numele meu adevărat de familie, prenumele, deci cine sînt, din ce unitate, de pe ce poziție sînt. Crezînd că nu mai scap viu de la ei, și-au permis să-mi spună că au oamenii lor aici, la Chișinău, care le-au trimis toate datele despre mine. Am fost trădat. După aceea au început toate chinurile. Am fost aruncat în subsol, unde m-au ținut 3 zile fără apă și 7 zile fără mîncare. După o săptămînă am fost scos în ogradă. Eram legat la mîini și la picioare. La început mi-au pus funia în gît și m-au spînzurat. Atunci am văzut moartea cu ochii. Dar probabil m-am născut în cămașă —s-a rupt creanga. Am înțeles că am fost condamnat la moarte. După aceea am fost spînzurat cu capul în jos și cu picioarele în sus. Puteau să mă ucidă deodată, dar mă torturau din plăcere. M-au stropit cu benzină și mi-au dat foc la picioare. Pe urmă am fost pus la perete și aruncau cu cuțitele în mine. Apoi cu borcane. Au încercat să mă împuște. Totul se petrecea în ograda statului major al lor. După aceea din statul major a ieșit o tîrfăloagă, o prostituată, altfel nu știu cum să-i spun, îmbrăcată numai în sutien și chiloți și încălțată în niște pantofi cu tocuri. Dracu s-o știe cine era tîrfa asta. Știu doar că cînd eram dus la interogatoriu în statul major erau vreo 8 fete. Cînd m-au dus acolo, unii făceau mîncare, alții pe paturi făceau dragoste. Măcar se acopereau cu ceva, dar așa — ca animalele, fără nici o rușine. Toate erau rusoaice, doar una moldoveancă. Toate lepădă turile s-au adunat acolo. Un gardist îi zice tîrfei: «Nu șto Lilicika budeși zanimatisea?» (Ei ce, Lilicika, te apuci de ăsta?). «A kto on takoi?». (Dar cine este el?). Gardistul îi răspunde: «Kostenko prigovoril ego k rastrelu». (Kostenko (șeful gărzii nistrene din Tighina — n.n.) l-a condamnat la moarte). Ea: «A, rumîncik? Konecino budem zanimatisea!» (A, un românaș? Acuș îi fac eu lui). Apoi lepădătura, să mă iertați, și-a dezbrăcat chiloții și sutienul și a rămas așa cum a făcut-o mă-sa. A început să bată în mine cu o furie nebună. Cu picioarele, cu automatul, cu hîrletul, cu tot ce-i nimerise sub mînă. Printre gardiști, dintre care majoritatea erau ruși de prin Rusia, Ucraina și Moldova, era și un moldovean. El îmi zicea: «Așa îți trebuie! Vreți Unirea cu România!» Eu îi zic: «Noi deocamdată luptăm pentru o Moldovă independentă, pe urmă poporul va hotărî, să se unească cu România sau nu». «Nu! Voi cei din dreapta Nistrului sînteți toți români!».

După aceea nu știu ce au mai făcut ei cu mine, fiindcă mi-am pierdut cunoștința. Am aflat pe urmă de la niște femei care m-au salvat, că gardiștii vroiau să mă înece într-un butoi cu apă. Dar noroc că treceau ele pe acolo și era poarta deschisă și cînd m-au văzut în ce hal eram — mai mult mort decît viu — au început să răcnească la gardiștii ceia — lăsați-l în pace, ce-ați făcut din bietul om! Femeile repede au chemat niște milițieni de-ai lor și ăștia m-au luat să mă ducă la spitalul militar din Tiraspol. Au vrut să se urce în mașină și femeile celea, fiindcă se temeau că pe drum voi fi ucis. Pînă la urmă s-au îndurat milițienii și cele 4 femei, dintre care 3 erau rusoaice și 1 moldoveancă, au urcat și m-au dus la spitalul militar din Tiraspol. Pe o femeie am rugat-o să le transmită băieților unde mă aflu. În urma unei operațiuni reușite, cu ajutorul băieților, veniți la Tiraspol pentru a mă salva — prin Odesa, Arțiz, Basarabeasca — am ajuns la spitalul «Salvarea» din Chișinău. Datorită acestor femei și colegilor mei de luptă, care au venit și m-au salvat, sînt astăzi în viață. Dă, Doamne, să fie și mai departe așa. În urma torturilor mi-a fost rupt nasul, am lovituri de cuțit în cap, în spate și în mînă. Mi-au fost arse picioarele. Pînă nu mă întorc înapoi la Tighina să arunc în aer statul lor major împreună cu gardiști și curvăraia ceea, eu nu mă las. Trebuie de făcut dreptate.

«DACĂ VA FI CEDATĂ TRANSNISTRIA, NOI VOM CREA DETAȘAMENTE DE HAIDUCI...»

În legătură cu situația din Tighina vreau să vă spun următoarele. Foarte mulți băieți au murit la Tighina. Mai ales în zilele de 19-20 iunie. Dacă va fi ordin să ne retragem din Transnistria și din Tighina, noi vom crea detașamente de haiduci. Cum am plecat voluntar să lupt la Tighina așa voi pleca și în detașamentele acestea de haiduci. Nici odată nu vom lăsa armele pentru a lăsa orașul în mîinile dușmanului. Cum poți să dai ordin de retragere, dacă atîția de-ai noștri au căzut acolo, cînd atîția moldoveni s-au refugiat?

Dacă Tighina era în mîinile noastre 75%, azi controlăm doar 25% din oraș. Apoi, domnilor parlamentari, dacă e așa, mîine-poimîine vom pierde și Chișinăul.

La Tighina eu am plecat în cadrul unui detașament de la Cocieri. În detașament eram 18 băieți care am trecut Afganul. Poporul nici nu știe că e război. Dacă «Mesagerul» spune că la Tighina au murit 2-3 oameni, înseamnă că pe poziții au murit vreo 10 băieți. În ziua de 19 iunie au murit sute de băieți. Îmi aduc aminte de cele 2 autobuse de flăcăi de-ai noștri, care au fost mitraliate din spate din cetate, unde se află o unitate a armatei a 14-a. Apoi li s-a dat foc. Numai atunci au murit vreo 60 de oameni. Dați-ne armament! Noi stă team și număram cum treceau tancurile rusești peste pod din Tiraspol în Tighina și nu aveam măcar niște grenade. Am numărat vreo 15 tancuri, dar cine știe cîte au intrat, fiindcă noi ne-am retras. Cu tancurile poți lupta numai cu aruncătoarele de grenade! Pe care noi nu le aveam. Acesta e război! Nu cum spunea Snegur — conflict. Ce fel de conflict, fraților? Asta-i război adevărat!

În Tighina am nimerit în una din zile în încercuire cu un băiat. Ni s-au terminat cartușele. Am șezut vreo 2 ore într-o clădire așteptînd să apară doi gardiști. Cînd s-au apropiat de casa unde eram noi, le-am sărit în gît de la etajul doi, i-am dezarmat și am răzbătut în felul acesta la ai noștri. Automatele luate trofeu de la gardiști reprezentanții ministerului de interne le luau la Chișinău. Eu sînt de acord cu aceasta — trebuie să fie și disciplină — dar dacă le-au luat, lasă să aducă în schimb cartușe, aruncătoare de grenade. Ni se mai spunea voluntarilor: nu ne încurcați! Veți fi trimiși la Chișinău! Dar noi, voluntarii, luptam împreună cu băieții de la BSPDS (OPON). Noi, 18 băieți, așa ne-am avîntat în luptă după ce am distrus un cuib de-al gardiștilor, încît am intrat prea departe în spatele separatiștilor. Iarăși am nimerit în încercuire și țineam apărarea unei clădiri. 9 băieți se odihneau, iar alții 9: «Băieți, foc!». Cum se zice: «Pe aici nu se trece!». Dar cine credeți că a distrus depozitul de armament a gardiștilor de lîngă cinematograful «Drujba». Tot noi am făcut-o. Am luat prizonieri niște gardiști. Erau din Rusia, foști pușcăriași. Toată pleava de acolo a venit încoace și s-a înscris în garda de la Tiraspol.

Părerea băieților din Tighina este că dacă vom primi ordin să ne retragem, doar nu degeaba s-o pupat Elțin cu Snegur, băieții vor rămîne pe poziții. Dacă ne vor ucide, ne vor ucide, dar și noi nu ne vom lăsa. Dacă nu noi, atunci copiii noștri, peste 10, peste 20 de ani vor elibera pămînturile noastre. Armata a 14-a trebuie scoasă de acolo. De ce Snegur nu a declarat mobilizarea generală? Din partea lor luptă 90% din tineret, pe cînd din partea noastră vreo 10%. Dacă e război, și anume așa este, trebuie să ne ridicăm unul ca unul și să facem ordine acolo. Tricolorul va fi pus odată și odată și la Tiraspol. Că Smirnov singur nu e bucuros ce a făcut. Dacă își face casă el cu alde Mărăkuță în Rostov-pe-Don, înseamnă că e pe ducă. Fraților nu vă lăsați moale! Dacă ne retragem din Tighina e gata! Totul s-a terminat! Smirnov nu mai pleacă la Rostov. Mîine-poimîine îi vor face aici și un monument. Noi nu putem ceda. Dacă parlamentul va lăsa Tighina în partea cealaltă, noi venim și îi luăm pe parlamentari în tranșee.

Cît de greu ne-a fost nouă celor din tranșee, dar am rezistat. Și acum, parlamentarii, care stau în fotolii moi, să ne deie ordin să ne retragem? Atunci de noi va rîde toată lumea. Domnule Snegur, de ce i-ați dat drumul lui Smirnov? Oameni buni eu nu-s din nici un partid. Dar simpatizez F.P.C.D. Aud unii oameni vorbind că iată cei din F.P.C.D. numai de mitinguri îs buni, în rest de nimic. Măi, oameni buni, veniți pe poziții și veți vedea cîți băieți din Frontul Popular sînt în tranșee. Mulți din ei stau acum prin spitaluri. Dacă era ascultat Frontul Popular nu erau vărsările acestea de sînge. Nu erau să fie! V-ați suit în capul lui M. Druc, l-ați dat jos. L-ați votat în decembrie pe Snegur și iată acum unde ați ajuns. Tighina nu trebuie cedată nici într-un caz!

«HUNTA SE AFLĂ LA CHIȘINĂU»

Hunta se află la Chișinău. *Noi aici* trebuie să facem ordine și pe urmă acolo. Aici, 80 de procente cît în Parlament, cît în ministerul securității, cît în ministerul afacerilor interne trebuie de curățit. Iar în loc, de pus moldoveni, băieți de treabă și apoi de pornit la lucru! Așa nu se face treabă! Altfel vom muri ca muștele. Ofițerii rusofoni, care au fost în armata sovietică și chipurile au trecut în armata națională, sînt cei mai mari dușmani. Ei transmit informația secretă celor de la Tiraspol. O dovadă este și cazul meu. Cineva din Chișinău le-a transmis gardiștilor toate datele despre mine. Sîntem trădați!

Băieții au o atitudine foarte negativă față de Snegur și față de parlamentari. Despre Parlament nici nu vor să audă. Ce fel de democrați pot să fie cei 80% de comuniști din Parlament? Dacă pînă ieri avea carnetul de comunist și închidea biserici, el astăzi chipurile este demorcat, ține luminarea și își face cruce. Poți crede așa om? Niciodată! El poate și-a aruncat carnetul de comunist, dar în el clocotește același sînge de comunist. Același Snegur! Numai numele e de democrat. Democrați adevărați putem găsi numai în rîndurile F.P.C.D. Restul trebuie măturați. Dimineața cum ai măturat frunzele uscate, așa trebuie de făcut și în Parlament.

La asta ne-a adus Snegur. «Fraților păstrați calmul!». Iată au murit sute de băieți. Pentru ce au murit ei? Ce-au apărat? Ca să ne retragem? Ca Snegur iarăși să închine Moldova Rusiei? Să cedăm Transnistria? Mîine-poimîine să nu se repete ce s-a întîmplat cu Gamsahurdia în Gruzia. Nici Iliescu n-o să-l primească. Va trebui să plece în Rusia, la Elțin.

Din partea oficialităților nu primim nici un ajutor, doar F.P.C.D. ne-a ajutat.

Domnilor parlamentari, deschideți ochii! Nu știu ce se întîmplă aici. Doamna Istrati a prezentat documentele în parlament cine este Sangheli și hop! Sangheli este ales prim-ministru. Unde s-a mai văzut așa ceva? De care parte este parlamentul? Poate lucrați la o mînă cu Smirnov? Explicați poporului. Trădați-ne atunci pînă la capăt, noi vom înțelege cine sînteți și v-om alege alt parlament.

Eu am fost mai înainte la Tiraspol. Doamne ferește să vorbești românește! Erai bătut imediat. Dar iată eu sînt la Chișinău și am ajuns ca o rusoaică să-mi spună: «Gavari pa russki». (Vorbește rusește). Domnilor, nici chiar așa! Rusoaica îmi zice la mine acasă: «Naucitesi gavariti pa russki». (Învață-te să vorbești rusește). Cu greu m-am reținut să-i arăt eu «gavari pa russki». Poliția poate să te aresteze pentru «huliganism». Mă judecă. Să fac eu pușcăria pentru «gavari pa russki»? Dacă așa măi fraților, ne vom lăsa, ca rușii în Chișinău să ni se urce în cap, mîine Smirnov va veni la Chișinău pe un tanc rusesc și ne va spune «gavarite pa russki».

Sînt cei drept și ruși care ne susțin. Dar băieții au spus că dacă vin în Chișinău vor face ordine. Adică cum, alde Blohin, Safonov, Iakovlev au apartamente în Chișinău (!!! — n.n.), iar băieții care mor pentru Moldova n-au unde trăi. Trebuie de făcut dreptate! Am stat de vorbă cu mai mulți băieți care vroiau să plece voluntari la Tighina, dar nu le dădea voie tov. Sokolov, șeful secției a 6-ea de la MAI, și tov. Belogubov, locotenent din conducerea MAI.

Pentru că vorbeam moldovenește, și nu vroiam să vorbesc rusește eu am fost bătut și închis în carceră de tov. Belogubov. Vroia să-i vorbesc rusește. La noi, aici, la Chișinău se comit mari nelegiuiri în organele procuraturii și a MAI. Să vă povestesc ce s-a întîmplat cu mine în 1991. Pe data de 15 martie 1991 noi, soldații care au făcut armata în Afganistan, ne-am adunat în piață să cerem două apartamente pentru doi băieți care au luptat în Afganistan.

Ne-a invitat la dînsul dl Moșanu. În cabinet la dumnealui era și dl Berlinski, deputat în parlament. Între noi s-a iscat un conflict. Dl Berlinski și-a permis să mă lovească cu palma. Eu nu m-am reținut și în legitimă apărare i-am răspuns înapoi. Am fost ținut la închisoare 8 luni de zile (! — n.n.), fără nici o judecată. Apoi a avut loc judecata și am fost achitat (! — n.n.). Nu eram vinovat cu nimic. Dle Antoci, făceți ordine în aceste instituții. Sînt moldoveni închiși din 1989 după evenimentele din noiembrie de la Ministreul de Interne. Dacă omul a greșit pe dînsul îl pedepsește legea și Dumnezeu. Temnicierii toți sînt ruși și tare își mai bat joc rușii de moldoveni în închisori. E necesar să știe lumea ce se întîmplă în închisorile din Moldova.

«ACUM E REGIMUL LUI SNEGUR»

Am uitat să vă spun că în aceste 8 luni cît am stat închis în mod nelegitim, fără nici o judecată, în ultima lună m-au dus forțat la casa de nebuni, la «durcă», din Costiujeni. Cu forța m-au dus. I-am întrebat: «Ce regim e ăsta? Ăsta-i regimul lui Stalin? Regimul lui Brejnev? Regimul lui Ianaieiv?» Mi-au răspuns că e «regimul lui Snegur». Repet, asta a fost la sfîrșitul anului 1991. Nu s-a schimbat nimic. Comuniștii au rămas la putere. Aceleași metode. Eu eram sănătos, judecam normal. Mi-au spus că dacă am lovit o persoană oficială, poate nu-s normal la cap. M-au ținut acolo o lună de zile. Am declarat grevă, nu primeam nici un leac. Am vorbit cu medicii de acolo, ei au văzut că-s sănătos. M-au înțeles. După aceasta a avut loc judecata și am fost achitat. Nu eram vinovat cu nimic.

«LA COCIERI BĂIEȚII NOȘTRI LUPTĂ CA LEII»

La Cocieri am plecat voluntar la 3 martie 1992. Armament nu aveam de loc. În pofida acestui fapt băieții luptau ca leii. Mulți ruși nu se vor mai întoarce în Rusia. În luptele de la Cocieri am fost rănit în plămînul drept, în stomac și în intestine. Am stat la spital la Criuleni și la Chișinău. La Cocieri tot foarte mulți băieți de-ai noștri au căzut. De ce adevărul este ascuns? Cînd «Mesagerul» transmitea că n-avem pierderi, pe pozițiile noastre aveam 2-3 morți.

Vreu să vă povestesc despre cazul lui Filea Lupașcu, fie-i țărîna ușoară! A rămas soția lui cu doi copilași. Filea a fost împușcat de securitatea noastră. El cînd a plecat la operație cu un grup de ostași a nimerit într-o ambuscadă. Au fost trădați. Filea a reușit să se salveze și cînd se întorcea spre pozițiile noastre a fost împușcat în frunte. În organele de conducere ale noastre sînt trădători. Cazacii și gardiștii știau totul. De ce strigau cazacii din partea cealaltă: «Filea Lupașcu ne streleai!» (Filea Lupașcu nu împușca!)? De unde știau ei numele de familie și prenumele lui Filea? Cazacii erau informați de trădătorii de la noi.

Dacă țineți minte cazul cela, cînd Radio Tiraspol transmitea că a fost reținut un ofițer român. Acesta era Ion Căpățină din Chișinău. Ion era din detașamentul nostru. Este un lunetist foarte bun și face față lucrurilor dacă se află lîngă un tun. Ion i-a dus de nas pe cei de acolo. A reușit să scape din ghearele lor! Tonții ceea într-adevăr credeau că au reținut un ofițer român. Au publicat fotografia lui și în «Krasnaia zvezda». Detașamentul nostru a fost foarte bun. Acum majoritatea din băieți sînt în spitaluri. Odată și odată acest război se va termina. Cu victoria noastră, desigur. Trebuie să-i pomenim pe băieții care s-au dus, sărmanii. Erau ca florile. Trebuie să ne adunăm odată în an, să-i pomenim. Așa cum ne întîlnim în fiecare an, noi, «afganii». Dacă vor da niștre privilegii polițiștilor credeți că vor da așa ceva voluntarilor? Pe dracu! Vor zice că nu ne-au trimis. Vor zice: «Duceți-vă la Frontul Popular!» Sînt sigur că așa vor zice. Tuturor băieților, care au luptat trebuie să li se deie privilegii, pe care le au cei care au luptat în Afganistan. În rest nu trebuie să-i uităm pe cei care și-au jertfit viața în acest război. Să le fie țărîna ușoară.

A consemnat
Aureliu CORNESCU

Nota redacției: *Tudor CIORAP este unul dintre voluntarii care au declarat greva foamei lîngă monumentul lui Ștefan cel Mare și Sfînt.*

GOGOMĂNIILE SĂPTĂMÎNII

...Toate forțele sănătoase ale republicii sprijină încetarea conflictului. Însă și de această dată s-au găsit forțe ostile procesului pașnic, care prin agresivitatea și intoleranța lor — afirm acest lucru cu toată certitudinea — fac parte din «partidul războiului». Aripa extremistă a Frontului Popular Creștin-Democrat, prin intermediul exponenților săi, folosea toate mijloacele pentru încurajarea acțiunilor sîngeroase, chiar și atunci cînd era evident faptul că războiul nu avea sorți de izbîndă. E semnificativ și faptul că chemările la declanșarea acțiunilor militare masive erau urmate imediat de întrebarea retorică: cine va răspunde pentru pierderile de vieți omenești? Deci, pe de o parte — încurajarea războiului, pe de alta — canalizarea nemulțumirii firești a oamenilor împotriva conducerii republicii. Iată de ce aripa extremistă a F.P.C.D., prin organul său de presă și prin unii exponenți din rîndul voluntarilor s-a grăbit să califice documentul semnat la Moscova drept o trădare. Declarația F.P.C.D., alcătuită din învinuiri neîntemeiate și apeluri războinice, nu face altceva decît să toarne apă la moara separatismului, să deruteze oamenii de bună credință pentru a zădărnici procesul de instaurare a păcii în țară, aceste forțe (care, în fond, fac corp comun cu național-fasciștii de la Moscova), vor să destabilizeze cu orice preț situația social-politică din republică. În condițiile în care forțele armatei și poliției sînt extrem de politizate, cînd mii de oameni civili dispun de arme de foc, asemenea chemări nu pot fi calificate altfel decît antinaționale, anticonstituționale și chiar criminale...

...Cu concursul extremiștilor din Frontul Popular pe mulți ani înainte putem fi izolați și trecuți la categoria popoarelor războinice și barbare...

M. SNEGUR,
Președintele
Republicii Moldova

DEZMINȚIRE

Subsemnatul, Vasile Roman, comandantul plutonului «Vasile Lupu» de pe capul de pod Cocieri, președinte al secției raionale Orhei a F.P.C.D., declar următoarele:

Am acordat un interviu ziarului «Opinia» din Iași, în care am citat cîteva puncte din Declarația grupului de combatanți de pe capul de pod Cocieri, printre care și penultimul punct al declarației în care se spune că «voluntarii își asumă răspunderea de a pune capăt singuri corupției ce bîntuie la Chișinău și în raioanele republicii, în rîndurile membrilor instituției prezidențiale, ai parlamentului și guvernului». Dar ziariștii de la «Opinia» au denaturat afirmațiile mele scriind că, chipurile, eu aș fi făcut o declarație de felul: «... sîntem decișii să venim cu armele la Chișinău, să-l înlăturăm pe M. Snegur, A. Sangheli și pe parlamentarii vînduți...».

E un fals grosolan ceea ce scrie «Opinia». Eu n-am pronunțat asemenea cuvinte. Eu am citat doar penultimul punct al Declarației grupului de combatanți de pe capul de pod Cocieri.

Falsul apărut în «Opinia» îl calific drept o provocare a acestui ziar, care, după cîte știu, este fostul organ de presă al comitetului județean al partidului comunist român.

Am acordat interviuri și altor ziare din Iași care au publicat doar ceea ce am declarat eu, n-au inventat fraze, cum au făcut-o ziariștii de la «Opinia». E semnificativ faptul că persoana care m-a intervievat nu a semnat materialul. Ceea ce a făcut «Opinia» este în unison cu campania de denigrare a F.P.C.D. și a dlui Mircea Druc.

Mă miră faptul că oficialitățile de la Chișinău n-au luat cunoștință cu interviurile mele acordate și altor ziare din Iași, pentru că ar fi constatat că frazele din «Opinia» citate de dl Snegur în declarația sa din 24 iulie sînt niște invenții și au caracter provocator. E regretabil faptul că s-a citat un interviu nesemnat.

Vreau să declar că am intenția să acționez în judecată ziarul «Opinia» din Iași.

Vasile ROMAN

24 iulie 1992

MULȚUMIM PENTRU SUSȚINERE!

Venind în sprijinul publicației «Țara», au depus la contabilitatea redacției sume de bani: **Gheorghe RAȚĂ** (s. Sipoteni, Călărași) — 1170 rub.; **Pr. Octavian BĂIEȘ** (Turda, România) — 100 lei; **Vasile URSU** (s. Lozova, Strășeni) — 100 rub.; **Cleopatra și Gheorghe VASILACHE** (pensionari din s. Măscăuți, Criuleni) — 100 rub.; **Cornelia VASILACHE** (s. Roșcani, Strășeni) — 100 rub.; **Tudor TATARU** (Chișinău) — 300 rub.; **Ion CIOBANU** (Cimișlia) — 100 rub.; **Teodora CODIȚĂ** (Leova) — 200 rub.; **Valentin TALMACI** (s. Costești, Rîșcani) — 200 rub.

Donațiile pot fi depuse și la contul:

1609062,
kod 700161403
180101703
AK «Moldsotbank»,
or. Chișinău

«Țara»